

hoe was uw weekend? Benjamin Van Bunderen Robberechts

“Ik wil het publiek geen pijn doen”

© Marc Gysens

Zaterdagavond sloeg de regen je vuil in het gezicht in Oostende. Alsof de weergoden wisten dat in een oude turnzaal *For Rosa* in première ging, gebaseerd op het verhaal van Benjamin Van Bunderen Robberechts. Veertien was de Brusselaar toen hij drie zomers geleden Rosa ontmoette op een kamp voor wereldverbeteraars in de Ardennen. Met haar rode haar en vurige glimlach stal ze meteen zijn hart.

Maar toen barstte de zondvloed los. Van Bunderen Robberechts zag hoe zijn vriendin kopje-onder ging in het kolkende water. Drie dagen later vond een boer haar lichaam terug in de prikkeldraad. Een klimaatactivist die het slachtoffer werd van een van de eerste klimaatrampen van ons land, zo'n verhaal verzin je niet.

Je kwam met tranen in de ogen buigen. Hoe emotioneel was het om dit stuk te maken?

“Het was heel moeilijk. Het verhaal van Rosa heb ik al vaak aan de pers verteld, maar daarin beperkte ik me tot de feiten. Nu wil ik dat mensen haar echt leren kennen en kunnen zien hoe geweldig ze was. Regisseur Nic Balthazar heeft me twee jaar lang geïnterviewd, elke scène is waargebeurd.”

“De klimaatcrisis gaat niet om statistieken, maar om mensen”

Hoe was het om de jonge acteur Felix Maesschalck jou te zien spelen?

“Heel vreemd (*lacht*). Maar hij doet het geweldig, hij heeft dezelfde humor als ik.”

Na Rosa's dood verliet je de school en werd je full-time activist. Je spande een rechtszaak aan tegen Total Energies. Hoe helpt theater in jouw missie?

“De klimaatcrisis gaat niet om statistieken, maar om mensen. Elk jaar vallen er vijf miljoen klimaatdoden, maar niemand kent hun verhaal. Nic had eerst een meer activistisch stuk in gedachten, maar ik wilde het net sober houden: het publiek laten voelen dat er echt levens op het spel staan. Daar is theater goed in.”

In het stuk valt de regen met bakken uit de hemel, alsof je ons de ramp aan den lijve wilt laten voelen.

“Na afloop hoorde ik dat veel mensen moesten wenen. Een koppel voor mij hield elkaars hand vast. Daar voel ik me wel schuldig over, ik wil het publiek geen pijn doen. Maar volgens Nic is dat net een bewijs dat de voorstelling impact had.”

Je zag Rosa uit je handen wegglijpen. Sindsdien kamp je met een posttraumatische stressstoornis.

“Het geluid van een helikopter of de nabijheid van water kan me nog altijd terugkatapulteren naar die dag. Maar mijn activisme is de beste vorm van therapie. Zo kan ik hopelijk maken dat niemand moet sterven zoals Rosa.”

Ik hoorde dat er ook plannen zijn voor een film?

“Dat idee is van tafel. Iemand zou Rosa moeten vertolken, het ongeval naspelen ... Dat is te confronterend. Ik denk wel aan een boek. En we willen het toneelstuk vertalen, zodat het ook in andere landen opgevoerd kan worden.”

Charlotte De Somviele